

da de hang sig i Benene paa hinanden for at trække Grenen i Vandet: da den øverste skulde spytte i Hænderne, såldt de Alle ned paa een Gang; men jeg er ikke misfornøjet med det, der kommer ud af dette Intet. Navnlige det ærede Medlem fra Stege har paa min Foranledning givet enkelte Oplysninger, som jeg sætter megen Pris paa, og som jeg er ham meget taknemmelig for, men da det jo ikke er faldet saa tykt med Oplysninger fra den Kant, skal jeg tillade mig at saa dem fast, der ere komne. Det ærede Medlem sagde, at det, man ønskede, var, at det maatte lykkes at samle alle de Medlemmer, der havde Interesse i, at provisoriske Forhold ikke blev Praxis her i Landet. Til disse Medlemmer høre, som beskændt, efter det ærede Medlems Mening de Herrer her bagved, de saakaldte grundlovstro Højremænd. Det er altsaa det ærede Medlems Ønske, og han betragter det som en Lykke, at hans Parti og dette Parti maa finde hinanden. Jeg for mit Vedkommende har det bedste Naab om, at det maa lykkes for dem, at de virkelig maa finde hinanden, i Reglen komme de, der i Virkeligheden høre sammen, jo tilsidst sammen. Jeg vil da knytte det Ønske dertil, at, naar denne Sammensmeltning er foretagen, de ærede Medlemmer bagved da maa gjøre det ærede Medlem fra Stege saa lykkelig, som han fortjener at være. — Den anden Bemærkning af det ærede Medlem, som jeg ønsker at saa fast, er den, som knytter sig til hans Forsøg paa at klare Forskjellen mellem hans Parti og mit. Det ærede Medlem sagde omtrent som saa, at det paa ingen Maade havde været hans Maal eller hans Lyst, at Kampen skulde fortsættes eller skærpes, medens han derimod mente, at det skulde være min Mening. Jeg accepterer denne Forskjel, det er ganske rigtigt. Det ærede Medlem vilde frem til et vist Punkt, og saa var han færdig, og det vil altid blive en ubegribelig Gaade, hvorfor det ærede Medlem saa netop valgte den provisoriske Finantslov som det Punkt, hvor han vilde standse, der kunde jo have været rimelig Grund til at standse tidligere; men saaledes forholder det sig, jeg tror, at det er Hjørnepunktet i hele Situationen. Det er Grunden til, at de ærede Medlemmer ligge, som de ligge, og det er Grunden til, at Politiken i Diebliffet er saaledes, som den er. Det gaar de Herrer som de Soldater, der frivillig meldte sig under Fanerne for at føres imod Fjenden: deres faste Dødsmod gik kun til et vist Punkt, nemlig indtil de vare indenfor Studvidde; da Fjenden begyndte at flyde, sagde de: Hj fy! det er ikke vort Maal og vor Lyst at blive skudt paa. Saaledes er det gaaet de ærede Medlemmer: saa sagde de „omkring“ og søgte Ly hos de Herrer bagved. Ja, det skulle de have Lov til, men saa maa jeg ogsaa have Lov til at sige: Med saadanne Soldater ønsker jeg ikke at tjene i Kompagni. Det ærede Medlem fra Storehøddinge (Skavenius)

vil, naar han havde lagt rigtig Mærke til de Uttringer, der ere faldne fra det ærede Medlem fra Stege, og han tillige havde lagt Mærke til, hvad det ærede Medlem fra Leire havde udtalt om andre Medlemmers Resolutiøh og Nedbonhed til at foretage visse Ting, have faaet det til at saa klart for sig, at han ikke har opfattet Situationen iaar rigtigt, naar han har talt om tre Grupper som meget vel adskilte. Den Dom, der er imellem dem, er i alt Fald paa visse Punkter ikke høiere, end at man med nogen Resolutiøh kan springe derover. Jeg tvivler ikke om, at det ærede Medlem fra Storehøddinge er tilstrækkelig isoleret, jeg tror ikke, at han har den samme Stilling som de ærede Medlemmer bagved. Jeg tror, at han lige overfor dette Ministerium staar i et noget andet Forhold end de, idet han betragter dette Ministerium som noget nær det bedste, han kunde have for sit Vedkommende. Dette ere de andre Medlemmer bagved ikke enige med ham i, for dem er dette Ministerium kun det næstbedste, de kunne tænke sig et bedre, og de have alle Dage kunnet tænke sig et bedre, naar de ikke selv vare Medlemmer af det; den Forskjel tror jeg, der er. Hvis jeg maatte give det ærede Medlem fra Stege et Raad — de Herrer fra den Side give mig jo af og til gode Raad — vil jeg sige til det ærede Medlem, at jeg har lagt Mærke til, at, naar han forhandler med mig, gjør han det jævnlig paa en saadan Maade, at han i Stedet for at behandle Realiteten, kommer ind paa det, som det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds kalder Karakteristisk. Han siger som saa: jeg kunde jo gjerne svare det ærede Medlem fra Rjøge; men det er et saa koldt Medlem, det er et saa negativt og ætsende Medlem, at det ikke er Umagen værd at svare ham. Mit Raad er, at han ikke skulde bruge denne Kritik, thi den er ikke politisk. Det er en Slags æstetisk Kritik, det er, om jeg maa bruge det Udtryk, en Art af zodiacalsk Kritik; men dette zodiacalske Element tror jeg ikke er værd at tage med ind i vore Forhandlinger. Jeg tror i alt Fald ikke, at dette Element i større Omfang vil kunne optages i disse Forhandlinger uden at faade deres parlamentariske Karakter. Jeg vilde ønske, at det ærede Medlem fra Stege vilde standse dermed, og jeg ønsker det navnlig af Interesse for det ærede Medlem fra Leire; han kan nemlig ikke taale det. Naar det ærede Medlem fra Stege kommer med saadan en og anden Karakteristisk, bliver det ærede Medlem fra Leire øieblikkelig begejstret derover og fører Karakteristiken videre. Naar det ærede Medlem fra Stege siger, at jeg er et koldt Medlem, siger det ærede Medlem fra Leire den næste Dag, at jeg skaar under Frysepunktet. Naar det ærede Medlem fra Stege opbager en kjendelig Forskjel mellem det ærede Medlem fra Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) og mig, udvækker det ærede Medlem fra Leire den næste Dag, at det er en fuld-